

Mağdur Vefasızlığı

Her hangi bir nedenle kendisini mağdur hisseden ve bu konuda mücadeleye girişen toplumsal grup mensuplarının, bazen ölçüyü kaçırarak zorbalığa varan davranışlar gösterebildiğini “Mağdur Zorbalığı” başlıklı yazımda izah etmiştim. İlk defa gündeme gelen bu tabirim ve açıklaması ciddi ses getirmiş ve yoğun destek almıştı. Mağdurların yanında durmayı ve onları haklı talepleri için savunmayı kişisel bir görev ve huzur kaynağı olarak görüyorum. Mağduriyet konularını konuşup düzeltilecek projeler geliştirmeyi de öncelikle henüz mağdur olmayanların yapması gerektiğine inanıyorum. Mesela engelli veya yaşlıların hayatını kolaylaştırmak için engelli veya yaşlı olmaya gerek olmadığı gibi.

Bu yazımda bahsedeceğim “mağdur vefasızlığı” ise sorununu çözenlerin mağdur arkadaşlarına sırtını dönmesiyle alakalı olacak. Öyleyse buyurun başlayalım:

Derler ki “Körün gözleri açılınca ilkin bastonunu kırarmış!” Sıkıntılı durumundan kurtulan bazı kişilerin, geçmişini yok sayarcasına uzaklaşmasına, eski kıymetlilerini yok saymasına veciz bir ifade olmuştur. Vefasızlığın konusuna ve muhatap kişisine göre çok çeşit ve boyutları vardır elbette. “Mağdur Vefasızlığı” örgütsel veya sosyal bir umarsızlığı tanımlar. Mağduriyet temelinde buluşan farklı insanların bu bağ çözüldüğü anda kaybolmasını ve halen sorunu devam eden grup mensuplarına karşı duyarsızlığını anlatır. Zaten bir kaç örnekle açıklayınca daha da güzel anlaşılacaktır.

18 yıl önce kurduğum kişisel web sitemden itibaren, ilgi alanlarımın yanı sıra mağduriyetler hakkında da araştırmaya, yazmaya, TV ekranlarında veya sosyal mecralarda dile getirmeye başladım. Konuşup yazdıkça yeni öğrendiğim çok sayıda mağdur grupları da oldu. Ana başlıklar altında özetle sıralamaya çalıştığım mağdurlar listesi 3 sayfaya kadar ulaştı. Toplumsal beklentiler diye tanımlanan bu listeyi düzenli şekilde dile getirmeye ve destek vermeye devam ediyorum.

EYT dışında çok şükür kronik bir mağduriyetim olmadığı için, gündemim ve tarzım pek değişmedi. Mağdur grupların sayıları ve isimleri belli başlı olan temsilcileri ile benim gibi gönüllü destekçileri dışında

kalanların hemen hepsi bir deniz dalgası gibi geldi köpürdü ve gitti...

İşi çözülen, derdine derman bulan veya nadir de olsa umudu tükenen mağdurlar, adeta birer yolcu gibi Mağdurlar Hanına geldi, bir süre misafir olduktan sonra gitti. Benim gibi hancılar ise değişen yolcular ile birlikte aynı konularda çabalamaya devam etti.

En büyük ve organize mağdur kitlesi EYT kısaltmasıyla bilinen Emeklilikte Yaşa Takılanlar grubuydu. 2023 yılında eksik ve haksız da olsa çıkan düzeltme kanunuyla emekli olan EYT grubunun çoğunda, mağdur vefasızlığını acı şekilde gördük ve yaşadık! Dünün kaygılı EYT'lileri emekli olup az da olsa maaşa kavuşunca, hele bir de çalışmaya devam ederek, Milletvekillerimizin yaşadığı çift maaşlı ferahlığın mütevazî benzerine ulaşınca kimyaları değişti ve hatta işyerlerinde diğerlerine karşı kibirli söylemleri başladı. Halbuki, EYT kazasında denize dökülen ve boğulma riski olan kısmi emeklilik, 5000 gün prim, staj ve çıraklık, Bağ-Kur tescil ve prim, doğum ve askerlik borçlanması gibi mağdur kardeşlerinin çırpınışları devam ediyordu. Denizde çırpınanlara el atmadıkları gibi, aynı kazayı tekrar yaşayan kademe mağdurlarıyla alay edenleri bile çıktı. Maltepe'de 2 milyonluk mitingler yapabilen EYT grubu kar gibi eridi ve bir kaç fedakar arkadaşın büyük çabasıyla devam edebilir duruma geriledi. Bunun adı "mağdur vefasızlığı" değilse nedir acaba? Bizler "gemisini kurtaran kaptan" bencilliğinde eriyecek zayıflıkta kişilikler miydik?

Açıkça alkol karşıtı olmama rağmen, ehliyetine el konulan sürücülere yaşatılan haksız ve adaletsiz cezalandırma sistemini ve Sağlık Bakanlığı üzerinden yapılan SÜDGE işkencesini öğrendikten sonra, ehliyet affı talebine de adalet için destek vermeye başlamıştım. Kaç yıldır izliyorum, konu aynı ama kişiler hep değişiyor. Sistem düzeltilmediği için bu çukura düşenler feryat figan ediyor, ama bir şekilde çıkınca geriye dönüp destek vermeye tenezzül etmiyorlar. Karanlıkta bir çukur gibi ancak düşenin anlayacağı tuhaf ve bozuk bir düzen halen devam ediyor. Çünkü değiştirilmesi için etkili çoğunluğa ve desteğe bir türlü ulaşılamıyor.

Mağdur vefasızlığını hemen her grupta görüyoruz! Tek tek ayrıntılara girmeden birkaç örnek daha vererek konuyu bağlayabiliriz. Süresiz nafaka ve 6284 gibi feminist yasaların mağdurları kurtulunca geriye dönüp bakmıyorlar bile! Kamuda sözleşmeli kadroya geçen eski taşeron işçiler de halen kadro dışı kalan 100 bin kadar taşeron kardeşlerini, belediye şirket işçilerini çoktan unuttular! Kadroya atanan öğretmenlerin halen kontenjan için çırpınan kardeşlerini veya ücretli öğretmen arkadaşlarını unuttukları gibi.

2023 yılında Hükümetin kanuna karşı hile misali KHK ayarıyla seyyanen ek zam verip geçici refah sağladığı çalışan memurların, emekli memur büyüklerine yaşatılan sefalete umarsızlıklarını, 3600 ek göstergeye kavuşan memurların da lisans mezunu ve 1. dereceye inebildiği halde bu haktan yararlandırılmayan memur arkadaşlarına duyarsızlıklarını iyi biliyoruz!

Ezcümle, her mağdur grubunun önemli bir kısmı düzlüğe ulaşınca geride kalanları unutarak, basit bir sosyal medya desteğini bile çok görerek "mağdur vefasızlığı" yapıyor. Onların bu vefasızlığı mağduriyetlerin devam etmesine, siyasilerin ve bürokratların çözüme gitmesi için gerekli baskının kurulamamasına neden oluyor! Toplumsal beklentilerin çözümü, güçlü toplumsal destek ve talep ile olur! Kanser gibi köşe başlarını tutmuş ve her kuruma yayılmış başıboş köpek lobisinin, hoyrat saldırılarına ve provokasyonlarına rağmen düzeltilen 5199 sayılı kanun süreci, EYT den sonraki en büyük toplumsal beklenti zaferidir. Çünkü kararlı ve azimli bir mağdur dayanışması yapılmıştır. Hastalıklı türcülere ve menfaat şebekelerine karşı, önce insan demekten başka bir menfaati olmayan mağdur ve mağdur adayları top yekun artık yeter, söz Milletini demmiştir!

Her vatandaş kendi imkanları ölçüsünde eski mağdur arkadaşlarına ve mağduru olmadığı haklı talep gruplarına destek vermelidir. Çünkü bugün mağdurlara el uzatmayanlar, tekrar mağdur olduklarında

kendilerine uzanan eller bulamayabilirler! Allah bütün mağdurlara hayırlı ve kolay çıkışlar, mağdur olmayanlara da şükür ve dayanışma şuuru nasip etsin! Amin...

Gençlerimizi Kumardan Kim Koruyacak? Uzaylılar mı?

SPOR TOTO
TEŞKİLATI BAŞKANLIĞI

ŞİLİONER

birebin

misli.com

NESİNE

oley.com

tuttur

OYUNLARIMIZ	OYUN PLANI
Spor Toto Nasıl Oynanır?	Müşterek Bahis Oyunu
İddaa Nasıl Oynanır?	Sabit İhtimalli Bahis Oyunu

Anayasanın 58. maddesinde “**Devlet, gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden, suçluluk, kumar ve benzeri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alır.**” diyen Devlet; Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı Spor Toto Teşkilatı ile çocukluktan kumarbaz yetiştirip en büyük kumarları oynatan Hükümet! Kimi kime şikayet edelim? Anayasamız mı yanlış yoksa CB ve Kabinesi mi?

Spor Toto Teşkilatı, “yıldızlar” denilen ilköğretimden itibaren futbol, atletizm, kick boks gibi hemen her spor dalında kurulan okul liglerinin sponsoru oluyor, baştan sona medya dahil her mecrada bulunuyor! Genç ve yetişkin spor liglerinde de öyle! Yani asıl işi kumarbazlık olan teşkilat, kendisine kurban olacak bireyler ile daha çocukken tanışıp kendisini sevdiriyor, kumarı normalleştiriyor, hem kumar oyun liglerinin elemanı hem de kumarbaz olarak bağımlısı yapıyor!

Kumar pisliktir! Sosyal ve ekonomik bir hastalıktır! Zararlı, tehlikeli ve yıkıcı bir hastalık olduğunu bizzat Allah’u Teala buyuruyor: ““*Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz. Şeytan, içki ve kumarla,*

ancak aranızda düşmanlık ve kin sokmak; sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyor musunuz?" (Maide 90-91) Spor Toto Teşkilatı mevzuatında yer alan "**müşterek bahis**" kavramı kumar pislüğünün süslü bir ifadesinden başka bir şey değildir!

Bu pislği Milletimize musallat eden ise tek partili CHP döneminin son bürokratlarından Beden Terbiyesi Genel Müdürü Vildan Aşir Savaşır'dır! Ateşi bol olsun! Onun yüzünden 1949 yılından beri milyonlarca ailenin yuvası dağıldı, malları ve namusları ziyan oldu, binlerce kumar kurbanı intihar ederek ahiretini de yaktı gitti! Şu sıralar moda olarak binlerce gencimizin hayatını karartan online kumar sitelerinin günahında dahi büyük payı var elbette! İsviçre'den getirttiği Spor Toto mevzuatını bizzat tercüme ederek, dönemin futbol federasyonu başkanı Ulvi Yenil ile Spor Toto Teşkilatını kurmaya başladı! Allah onlardan ve daha sonra onlara uyanlardan razı olmasın, sebep oldukları zarar ve ziyanlar için azaplarını eksiltmesin!

İşin trajikomik yanı, Anayasal olarak gençleri kumar ve diğer kötü alışkanlıklardan korumak ve sporu geliştirmek üzere kurulan Gençlik ve Spor Bakanlığı, Türkiye'nin en büyük kumarbazı ve kumar eğitimcisi rolünü üstlenmiştir! Spor Toto Teşkilatı Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı resmi bir kuruluştur! www.sportoto.gov.tr resmi sitesinde nasıl kumar oynanacağı ballandıra ballandıra anlatılmaktadır! Zehri altın kapta bal ile sunar gibi, kumar pislüğünden hem büyük bir hayırseverlik hem de ilgili bakanlık faaliyetleri ile masumlaştırma algısı güdülmektedir. Spor Toto sosyal medya hesapları da yine sayın bakanın medya aracı gibi kullanılmaktadır. Yani anlayacağınız, sadece birkaç kuzu değil sürünün tamamı kurda teslim edilmiş ve nasıl iğdiş edildiklerinin reklamı yapılmıştır!

Çoğunluğu dindar halkın oylarıyla seçilen ve her fırsatta İslam'a atıflar yapan 22 yıllık Ak Parti hükümetleri boyunca, kumarın önlenmesi ve uzaklaştırılması bir yana, at yarışları ve bahis kumarlarına ait 2 ana lisans Türkiye Varlık Fonuna 2017 yılında aktarılarak, hem daha da kurumsallaşmış hem de diğer varlıklarımızın mundar edilmesine neden olunmuştur! Bahis ve piyango lisansları, gerek kamu gerekse özel iştirakler ile daha da çoğaltılmıştır!

Ak Parti döneminde Spor Toto Teşkilatının kamu adına yönettiği kumarın çeşitlenmesi ve daha fazla kurbanı erişilmesi sağlanmıştır. Kumarla ilgili 5602 sayılı kanun 2007 yılında, 5738 sayılı kanun 2008 yılında tazelenerek, kumarın topluma daha da nüfuz etmesi sağlanmıştır! İddaa isimli kumar pislği hayatımıza 2004 yılında Ak Parti döneminde sokulmuştur! İnternet üzerinden kumar öncülüğünü de yine kimseye bırakmadan; gençliği zehirleyen iddaa.com, bilyoner.com, birebin.com, oley.com, misli.com, tuttur.com adlı resmi kumar siteleri de Ak Parti dönemi Spor Toto Teşkilatının eserleridir! Devlet internetten kumarhane işletirse, aç gözlü sivil kumarbazlar boş durur mu? Onlar da yurt içi ve yurt dışı sunuculardan kaçak kumar siteleri açarak, bu rezalet günah pastasından paylarını almaya çalışıyorlar tabi ki! Bizlere de kumar borcu yüzünden işi ve yuvası dağılan, geleceği körelen ve bazen intihar eden insanlarımız için çaresizce üzölmek düşüyor!

Bir zamanlar Türkiye'nin yıllarca süren vergi rekortmenliğini genelev patroniçesi Manukyan kimseye kaptırmıyordu! Manukyan'ın vergi rekortmeni olarak kıyamete kadar devam etmesi bile yaptığı işin pislüğünü örter veya aklar mı? Caminin altına meyhane kurularak kazancı ile caminin giderleri karşılanırsa caiz olur mu? Kur korumalı mevduat ile milletin hazinesini hortumlayan faiz simsarları, kazançlarının bir kısmı ile mesela 50 tane fakir Müslümanı hacca gönderse, faiz paraları helal ve meşru sayılır mı? Aynen bu örneklerdeki gibi; kumar kazancından oluşan havuz ile okullar, spor salonları, evler, yurtlar yaptığını övünerek paylaşılan Spor Toto Teşkilatının faaliyetleri de kumar pislüğünü ve çocuklarımıza aşıladıkları kumarbazlık zehrini örtmez ve meşrulaştırmaz! Ağlayanın parası gülene yaramaz! Spor Toto Teşkilatının sözde "oyun" diyerek masumlaştırdığı kumarlarına parasını kaptıran vatandaşların hepsi, imkanları olsa kaybettikleri paralarını geri almak isterler! O yüzden kimse sanki hayır için bağış topluyormuş gibi riyakar söylemlere tevessül etmesin lütfen! Türkiye Cumhuriyeti Devleti, vatandaşlarının ihtiyacı olan tesisleri kumar pislüğünden sızan gelirlere muhtaç olmadan yapmaya muktedir ve gerekli zenginliğe

sahiptir! Devletimizi kumar pisliğine mecbur gibi aciz gösteren ve bu rezaleti sürdürenler ağır sorumlu ve kusurludur!

Kumarın resmen işletilmesi, erişim için sadece 18 yaş sınırı konulması, Devletin anayasal görev ve sorumluluklarına aykırıdır! Spor toto teşkilatı derhal lağvedilmeli, milli piyango isminden milli kelimesi çıkarılarak yasaklanmalı, resmi veya kaçak kumar sitelerine erişim yasaklanarak BTK tarafından etkili önlemler alınmalıdır! Atlar üzerinden oynanan kumarlara; Cumhurbaşkanlığından belediyelere, TSK ve hatta kadın konseyine kadar değişik resmi ve özel isimler altında yapılan kumar koşullarına son verilmelidir! Atlara olan düşkünlüğün hayvanseverlikten olmadığı, tıpkı başıboş köpekler üzerinden yapılan çıkar hesaplarına dayandığı çok açıktır! Son olarak, Türkiye Varlık Fonu ana kumarbaz rolünden çıkararak elindeki kumar lisanslarını iptal ettirmelidir.

2025'i Aile Yılı ilan eden Sayın Cumhurbaşkanımızın, en büyük aile ve namus düşmanlarından birisi olan kumar pisliğine karşı harekete geçmesini, kadim medeniyetimizden gelen asil devletimizi bu pisliğin kahredici lekesinden kurtarmasını bekliyoruz! Ayrıca Diyanet İşleri Başkanlığımızın da işlettikleri kumarın açık bir pislik ve haram olduğu vaazını Spor Toto Teşkilatı ile Gençlik ve Spor Bakanlığımıza özel olarak irat etmesini istiyoruz! Sizce bunlar için çok bekler miyiz?

Afet ve Acil Durum Yönetiminde de Balık Baştan Kokmuş!

Kuruluşu 1959 yılına dayanan “**Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı**” AFAD, idari anlamda zirve konumuna 2009 yılında çıkarılan 5902 sayılı yasa ile Başbakanlık’a bağlanmasıyla ulaştı. Ne yazık ki bu seviyede kalamadı ve Cumhurbaşkanlığı sistemine geçiş sırasında İçişleri Bakanlığına bağlı bir alt birim statüsüne düşürüldü! Halbuki bakanlıklar ve kurumlar üstü olarak yurt genelinde etkili ve yetkili kalmalıydı. Bir bakanlıktan daha düşük seviyede olması diğer kurumlar nezdinde yetkinliğini ve koordinasyon gücünü kaybettirdi. Sağlık Bakanlığının UMKE’si gibi rakip veya paralel örgütler kurulmasına fırsat verildi.

Yangın, deprem, sel, patlama, savaş ve seferberlik gibi doğal veya suni bütün afet ve felaketleri kapsayan görev ve yetki alanıyla AFAD, devletin en yüksek icra makamına doğrudan bağlı olmalıydı! Bu şekilde Emniyet ve TSK kanadı da etkili ve aktif eşgüdümle çalıştırılabilirdi. Nitekim, sivil savunma mevzuatına göre özel veya kamu kurumlarındaki Sivil Savunma Uzmanı/Amiri olarak görevlendirilen kişiler de kurumun en üst yöneticisine doğrudan bağlı olmak zorundadır. Balık baştan kokar veya imam-cemaat etkileşimi gibi, devletin zirvesi bu ana kuralı dikkate almayınca, yerel yöneticilerin çoğu da bu işi ciddiye almıyorlar!

2022 yılında Sağlık Yönetimi doktora tezimi yaparken Sağlık Bakanlığına bağlı 400 yatak ve üzeri hastanelerin yönetiminde bu esas kurula uyan hastane oranının yalnızca yüzde 4,2'de kalmasına şaşırمامıştım! 79 insanımızın vefatı, 50 den fazla yaralı ile Otel Yangını Faciasının yaşandığı Bolu ilimizde, Valiliğin ve Belediye Başkanlığının yönetim organizasyonunda da Sivil Savunma birimlerinin alt düzey yardımcılara kaydırıldığını görüyoruz. Çok şükür, en azından Bolu Devlet Hastanesinin organizasyonunu doğru yaptığını tespit ettim.

Sivil Savunma Birimine değer verilmeyince, mevzuat gereği kurulması gereken Sivil Savunma Servislerinin de ya ihmal edilerek kurulmadığını veya kağıt üzerinde kaldığını görüyoruz. 100 ve üzeri personeli olan işletmelerde bir kısmının, 200 ve üzeri personeli olan işletmelerde hepsinin kurulması, donatılması ve düzenli eğitim ve tatbikatlar ile işler tutulması gereken Sivil Savunma Servisleri şunlardır:

Kontrol Merkezi ve Karargah Servisi;
Emniyet ve Kılavuz Servisi;
İtfaiye Servisi;
Kurtarma Servisi;
İlk Yardım Servisi;
Sosyal Yardım Servisi;
Teknik Onarım Servisi.

Bu servislerin donanımlı, güncel, eğitilmiş ve yeterli sayıda kurulmadığı her kurumda, yaşanacak felaketin sonuçları ağır zayıyla çıkacaktır!

Bolu Kartalkaya Oteller Bölgesindeki yapılaşma bir kampüs şeklinde odaklandığı için, her binanın çekirdek yapılanması dışında ortak bir Sivil Savunma Planı ve ekipleri de oluşturulmalı, karma personel yapısı eğitim ve her defasında farklı binalardaki tatbikatlar ile güncel kalmalı idi. Ayrıca yine tıpkı askeri kışlalar gibi bu tip şehre uzak kampüslerin kendi temel itfaiye araçlı acil müdahale istasyonu da kurulmalı idi. Çünkü bir yangının başlamasından itibaren 3-5 dakika içinde odayı, 8-10 dakika içinde kat veya daireyi, 15-20 dakika içinde binayı yutacak hızda ilerlediğini dikkate almak zorundayız. Bolu yangınında itfaiye aracının ulaşması neredeyse 1 saate yakın sürmüştü! Böyle bir gecikmenin dehşetli faturası yaşandığı üzere, inanılmaz sayıda can ve mal kaybıdır!

Bolu yangınında yerel ve merkezi yönetim arasındaki yetki, görev çekişmesinden veya çeşitli nedenlerle idari kısa yolların kurulmasından dolayı, meydana gelen şüpheli veya gri alanlardan yararlanarak suüstimalden çekinmeyen tarafın işletme sahipleri olduğu barizdir! Amaçlarına ulaşmak için her yolu denediklerini ve sistemin açıklarını belki de içeriden yardım ve danışmanlık olarak kullandıklarını görüyoruz. Özellikle Bakanlıkların yerel süreçleri veya görece engelleri aşmak için kendilerine yetki olarak devşirdikleri her konuda, sorumluluk da almaları gerektiği açıktır. Uygulamada yetkili, sorgulamada ilgisiz kalamazlar! Benzer durumların, Sayıştay kontrolünden veya Kamu İhale Kurumu (KİK) kapsamından çıkarılan iş ve projelerde de yaşandığını biliyoruz.

Bolu özelinde oteller bölgesinin Bolu Merkez İlçe Belediyesinin yetki ve sorumluluk alanı dışında kaldığı

açıktır. İlçe ve belde belediyelerinden karşılanamayan uzman personel ve denetim hizmetlerinin, Valilik kanalıyla icra edilmesi gerekir. Bunun için de en sağlıklı icra kurumu yerel AFAD müdürlükleridir! AFAD, yangın konusunu fiilen belediyelere terk etmiş, teşkilat ve görev kapsamından çıkarmış gibi yapılmıştır. Sadece eğitim boyutu ile sınırlı kalmıştır. Her belediyede yangın uzmanı olmayabilir ama Valilikler içinde AFAD teşkilatında istihdamı ve yangın mevzuatı kapsamında İl Belediye sınırları dışında kalan bölgelerde ruhsat ve denetim hizmetleri sağlanabilir. Yeter ki karar verilsin!

Sivil Savunma mevzuatında ve planlama yaklaşımlarında maalesef çağın ve teknolojinin gerisinde kalınmıştır. Sivil Savunma Planlarının, işletme modellerine ve boyutlarına göre farklı versiyonları üretilmelidir. Nitekim bu geri kalmışlık da bahane edilerek, Sağlık Bakanlığı tarafından UMKE teşkilatı kurulmuş, hastanelerde Sivil Savunma Planlarının dışında ayrıca Hastane Acil Durum ve Afet Planı (HAP) yapılması zorunlu tutulmuştur. Maalesef saçma bir şekilde, her hastane içinde iki ayrı acil plana göre aynı amaçla kurulmuş çok sayıda ikili ekip enflasyonu vardır. HAP'ın öne çıkarılması ile Sivil Savunma Planı ve servisleri fiilen uyutulmuştur. UMKE-AFAD rekabeti ve uyumsuzluk nedeniyle kaynak israfı halen sürmektedir. AFAD en üst çatı kurum olarak güçlenmeli, UMKE ve Askeri Kuvvetler gibi uzmanlık dalları olmalı, Türkiye genelinde her kurumda tek acil durum ve afet planı yapılmalı; hastane, okul, fabrika, AVM gibi özel alanlar için uyarlanmış Sivil Savunma Planı versiyonları geliştirilmelidir. En yakın itfaiye istasyonuna 15-20 dakikadan daha uzun yol mesafesi bulunan üniversite, fabrika, otel, konut, vb. toplu iş ve yaşam merkezlerinde asgari araç ve teçhizata sahip itfaiye istasyonu kurulması zorunlu olmalıdır!

Zaten alınması gereken tedbirler için, ayrıca daha fazla can ve mal kaybı yaşanmadan gereğinin acilen yapılması dileği ve bugüne kadar yaşanan bütün yangın ve afetlerde yitirdiğimiz kardeşlerimize rahmetler gelmesi duası ile Yüce Allah'a emanet olunuz!...

Eyvah! Yine “Aile Yılı” İlan Etiler!

“Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz!” diye ne güzel söylemiş atalarımız! 2000 yılından beri iktidarlar tarafından canları sıkıldıkça, konu eskidikçe, hamaset ihtiyacı duyuldukça “**Aile Yılı**” ilan ediliyor! 2000, 2011, 2022 derken acele ederek 2025 yılını da ilan ettiler! Sanırım verdikleri zarar ve ziyan ayyuka çıktığından, evlenme sayısı düşerken boşanmalar arttığından, nüfus hızla yaşlandığından mütevellit bir panik hali var.

Öte yandan hangi konuda “..... Yılı” ilan ettilerse bir hayırları dokunamadığı gibi sürpriz zararlarını da gördük! Güya 2024 yılını da “**Emekli Yılı**” ilan etmişlerdi ama emeklilerin hali ortada! Kronik emekli mağdurları olan **SSK** ve **Bağ-Kur**’luların düştüğü sefalete **Memur Emeklilerini** de iterek yalnız bırakmadılar sağ olsunlar! Seyyanen zam oyunu yüzünden, memurlar ölene kadar veya yaş haddinden zorla emekli edilene kadar çalışmaya kesin kararlı artık.

Aile konusunda asla samimi olmadıklarına inandıran ilk icraatları, oldukça feminist bir dille yazılan ve Allah’ın açık hükümlerini ustaca gizleyen sıkıntılı bir Cuma Hutbesini imamlara okutmak oldu. Aile Reisliğini yasalardan zaten kaldırmışlardı, şimdi dini metinlere de el attılar. Allah muhafaza eylesin!

Bir önceki Aile Bakanımız bekar ve çocuksuz, feminist bir derneğin yöneticisi ve uzmanlık alanlarından birisi boşanma olan avukatlık mesleğinden bir hanımefendi idi. Yeni Aile Bakanımız evli ve çocuklu bir Hanımefendi ve üstelik göreve geldikten kısa bir süre sonra “*süresiz nafaka kabul edilebilir değil!*” beyanında bulununca çok şükür bir şeyler düzelecek galiba diye umutlanmıştık. Bu beyanı verdiği 26 Temmuz 2023’den bu yana bir tık adım veya iyileşme olmadı. Giden Bakan süresiz nafaka yoktur diye inkar ediyor suçu yargıya atıyordu, gelen Bakan sorunun varlığını kabul etti o kadar! Hangi derde derman olduğu, göreve başladığından beri çatırdayan kaç aileyi kurtardığı TÜİK rakamlarıyla ortada! Sosyal felaket ve yıkımı giderek artan dozda yaşıyoruz!

Her şeye rağmen hüsn-ü zan (iyi niyetli yaklaşım) esastır düsturu (prensibi) ile bakacak olursak; **Aile**

Yılı ilan edilen 2025 senesinde çözülmesini acilen istediğimiz kronik aile zararlıları şunlardır diyebiliriz:

1- Her aile küçük bir devlettir! Başsız ve lidersiz devlet olmayacağı gibi Reisi ve Yöneticisi olmayan aile de sağlıklı kalamaz! CEDAW sözleşmesindeki toplumsal cinsiyet eşitliği fitnesine dayanarak lağvedilen "Aile Reisi" yasalara geri konulmalı, erkeğin fitri haklarına olan gasp sona ermelidir!

2-İmzamızı çektiğimiz ama yasalarımızdaki uzantılarına asla dokunmadığımız İstanbul Sözleşmesi hüküm ve felsefesi TCK, TMK ve 6284 kanunlarından çıkarılmalıdır! Kadını mutlak melaike görerek beyanını esas alan, erkeği doğuştan suçlu kabul eden feminist yaklaşımların tamamı düzeltilmeli, iftira hallerinde isnat edilen suça eşit ceza verilmelidir.

3-Sapkın eşcinsel derneklerin tamamı derhal kapatılmalı, eşcinsel propaganda ve pazarlama ceza eşliğinde yasaklanmalıdır.

4-Toplumsal cinsiyet eşitliği fitnesi, Milli Eğitim müfredatından bütün yönleri ile temizlenmeli, devlet memurlarına yönelik zorunlu hizmet içi eğitimlerden kaldırılmalıdır.

5-1988 yılında süresiz yapılan nafaka haksızlığı giderilmeli, yıllar süren süren tedbir nafakası zulmü önlenmelidir. Yargı tarafında "kadının zina etmesi nafaka almasına mani değildir" gibi değerlerimize aykırı içtihatların önü kesin ifadelerle kapatılmalıdır.

6-Zina suçuna cezai yaptırım getirilmelidir.

7-Boşanma davalarının velayet, mal paylaşımı, nafaka ve tazminat gibi ihtilaf konularından ayrılması, boşanmanın evlenme gibi noter veya nüfus idaresince onaylı resmi sözleşme ile mahkemesiz yapılabilmesi sağlanmalıdır.

8-Boşanma halinde sebepsiz zenginleşmeye neden olan takıların erkek tarafından olanları dahil tamamının ve sonradan edinilen malların yarı yarıya kadınla paylaşımı gibi evlilikten uzaklaştıran erkeği ezen hükümler düzeltilmelidir.

9-Çocuk velayetinde ortak velayetin esas olması sağlanmalı, çocuğun intikam aracı olarak kullanılması kesin şekilde önlenmeli, çocuğun anne-baba tarafının alt ve üst soyu ile iletişimi çok özel ve istisnai haller dışında güçlü tutulmalıdır.

10-Güya Aile adına kurulan ama şimdiye kadar ailenin asli unsuru olan erkeği dışlayan Aile Bakanlığına ilk defa da olsa bir aile babası erkeğin Bakan olarak ataması yapılmalıdır.

11-Aile Bakanlığında şimdiye kadar yok sayılan "Erkek Hakları ve Sorunları" Genel Müdürlüğü tahsis edilmelidir.

12-Mecliste sözüm ona kadın-erkek fırsat eşitliği adına kurulan KEFEK komisyonundaki %90'a varan kadın üye hegemonyasına son verilmelidir.

13-Milli Eğitim başta olmak üzere Bakanlıklarda, Üniversitelerde ve Belediyelerde aile birleşimi için tayinlerde imkan sağlanmalı, parçalı aile yapısından kaçınılmalıdır.

14-Evlenmeyi teşvik etmek üzere gençlerin sırtına gereksiz yüklenen harcama ve taleplerin azaltılması için yaygın halk eğitimi verilmeli, yeni evli çiftlere faizsiz ihtiyaç kredisi, beyaz eşya desteği gibi imkanlar sunulmalıdır.

15-Aile ortamında çocuk bakılabilmesi için evli erkeklerin maaşlarına güçlü aile yardımı yapılmalı, asgari

ücrette alt sınır yükseltilmeli, evinde çocuk bakan çalışmayan annelere özel teşvikler verilmelidir. Her şeye rağmen çalışmak zorunda kalan anneler için işyerlerinde zorunlu çocuk yuvası imkanı aranmalıdır.

Aile sorunları adına yazacak çok şey var ama 15 tanesi "2025 Aile Yılı" için yeter de artar bile! Keşke yapmaya niyetleri olsa, keşke en az yarısını yapsalar da kahraman ilan edip alkışlasak ve dua etsek!
Çok şey istemiyoruz, kendi bozduklarını düzeltsinler yeter!!!

Ahirete Uğurladığımız Kardeşimin Ardından...

Ailemizin yakışıklısı, 7 kardeşin ortancası, en sempatik olanımız, 4 çocuğu ile babalıkta birincimiz, kardeşim İbrahim Özçelik; anne babasından ve kardeşlerinden önce hepimizi geçerek, ahiret yolculuğuna ilk çıkanımız oldu. 50 yaşına girmeden, 49'un son ayında 15 Aralık günü can emanetini Rahman ve Rahim olan Allah'ın ölüm meleğine teslim etti. Geçtiğimiz yıl EYT düzenlemesi sonrası emekli olmuştu. Orta 2'den terk ederek başladığı çalışma hayatında geçen 35 yılın ardından yorulmuş, sakin ve keyifli bir emeklilik yaşamak istiyordu. Üniversite çağlarındaki 3 kızının ardından, son dakika sürprizi olarak gelen 2,5 yaşındaki oğlu fiilen ailenin altın topuna dönmüş, tatlı bir sevgi ve heyecan kaynağı olmuştu. Düşün ve taziyelerde ailemizin temsilcisi, akrabalarımız arasında en çok irtibat kurandı. Baba ocağımızın kalkanı, annemizin yaveriydi.

Kardeşimdeki sabır ve anlayış hiç birimizde yok gibiydi. Aile binamızda büyüklerimizin koruyucusu ve güvencesi, ağır hasta olan babamıza en çok hizmet edenimizdi. Ona karşı gelemiyor, muzip gelen taleplerine dahi olmaz diyemiyorduk. Bizler bir yere giderken kendisi terste kalsa bile, geçerken beni de alın demesine itiraz etmek mümkün değildi.

Lanetlik mRNA sıvılarından en az ikişer doz olan birçok insan gibi, turbo kanser dehşetini hepimize

yaşatarak, teşhis süreci ve hastalığının tamamını 3 aya sığdırarak, resmen kesinleştiğinde kemoterapi yapılmasına bile fırsat bırakmayarak, hepimizi şaşkınlık içinde koydu gitti. Doktorların tıbben yapılabilecek bir şey kalmadı dediği son durumda, kendisini rahatlatmak için geleneksel tedavi yöntemlerini bile uygulamaya imkan bırakmadan, 4x hızında seyredilen bir film gibi baş döndürücü bir seyirle çöktü gitti. Bu apansız gidişin ardından biricik tesellimiz, ağır bir eziyet çekmeden, aylarca ağrıyla kıvranmadan, bir deri bir kemik kalasıya erimeden çabucak biten bir süreçle vefat etmesi oldu.

Küçük hücreli karsinom illetinin vahşi saldırılarını, birazcık olsun yavaşlatabileceğimiz çok kıymetli sayılı günlerinde, ona yalancı umutlar vaat eden bazı din bezirganı şarlatanların verdiği sahte umutların boşa çıktığını görünce, daha da bir üzüntü ve kahrıyla gitti. Biz ne kadar uyarmaya çalışsak da “seni ilaç kullanmadan bile tedavi edebilirim” diyebilecek kadar pervasızlaşan birisine güvenmesinin çok yanlış olduğunu geç de olsa anlayarak mahzun gitti. Manevi telkin ve ibadetlerinde şimdiye kadar olumlu etkisini gördüğümüzden, itiraz etmeden saygılı davrandığımız inanç grubunun, en kritik zamanda yaptığı illüzyonundan kurtaramadık kardeşimizi. “Doktorlardan önce bize gel” diyen, Hindistan’dan ithal edilen bir avuç kuruyemiş ezmesini son bir tane kalmış mucize ilaç diyerek fahiş fiyatla pazarlayan, her icraatı ticari sonuca dönüşen bu kişilere muhalefet edince, kardeşimizi temelli kaybetme korkusu da yaşadık. Fiili dua yerine geçen normal ilaç ve bitkisel tedavilerin ihmal edilerek, sırf sözlü dua ile şifa aramanın uygunsuzluğunu, sebepler dairesinde ispat etmeyle uğraştık kardeşimize bu tuhaf hengame içinde. Kendisine sahte umutlar veren bu kişilerin; sadece adak ve bağış için iletişime açık, destekleri gerektiğinde erişilemez uzaklıkta olduklarını kahrıyla yaşayarak, bizlere karşı savunamayarak, içine attı acısını gitti kardeşim. O yüzden, sonradan başsağlığına gelen temsilcilerine, biz yandık bari başkaları yanmasın, kimseye boşuna sağlık ve şifa ümitleri vermeyin, haddinizi ve yetkinizi taşan alanlara girmeyin, hasta insanların çok kıymetli zamanlarını boşuna tüketmeyin diyebildim ancak.

Kimseye bariz ve kasıtlı bir zararı olmadı kardeşimin. Ama en büyük kötülüğü kendisine yaptı, sigara denilen zıkkımı son ayına kadar bırakmayarak. Kızsak da küssek de çaresiz kaldık sigara illetine karşı. Sinsice saldırıya geçen düşman gibi apansız bastırdı kanser hastalığı. Sebebi belli olsa da ilerleme şekli hiç normal değildi bu illetin. O yüzden turbo kanser demişler belli ki. Ne yazık ki kanser ve kalp krizi fırtınasını ciddiye alıp doğru dürüst araştıran, sağlık kayıtlarından yan etki sorgulamasını sağlayan bir sağlık yönetimimiz de olamadı bu süreçte. Kendi rızanla gönüllü denek olduğun için her şeye katlanacaksın anlayışını dayattılar umarsızca. Sebep olanlardan razı değiliz, Allah da yanlarına bırakmaz eminiz ama şu anda çaresiz bir uyum içindeyiz.

Covid sıvılarından olsun veya olmasın; sigara içen, alkol tüketen herkes, sıradan insanlara göre daha fazla kanser ve diğer kronik hastalıkların hedefi olmaya devam edecektir. Sadece vergi payını yükselterek, alkolden ehliyetini kaptıranları sosyal ve ekonomik idama mahkum ederek bu sorunları aşamayız. Eğitimden medyaya kadar çok yönlü bir mücadele ve aile temelli stratejik kararlar alarak ancak etkili olabiliriz.

Bir yandan kardeşimi kaybetmenin şaşkınlığı ve hüznü içinde bocalarken, diğer yandan Gazze’de kardeşleriyle beraber tüm sülalesini şehit verenlerin, yakın zamanda yaşadığımız deprem vb. felaketlerde en sevdiklerini aniden kaybedenlerin huzurunda kardeş acısını dillendirmenin bir nebze mahcubiyetini de yaşıyorum doğrusu. Tam burada sözler kifayetsiz, acılar tarifsiz kalıyor. Son nefesimize kadar hak batıl mücadelesinde doğru ve dik durabilenlerden olmayı seçip çalışmaktan, dünya imtihanını bitiren Müslümanlara rahmet okumaktan başka bir yol da bizlere yakışmıyor zaten. Öyleyse, başta Hz. Peygamber a.s. olmak üzere cümle geçmişimize, yakınlarımıza, şehitlerimize, anne-baba ve kardeşlerimizden ahirete uğurladıklarımıza ve hassaten biricik kardeşim İbrahim’in ruhuna el-Fatiha!...

Vatandaşa Banknot Zulmü Neden Yapılıyor?

Günümüz Türkiye'sinde TL'nin anormal değer kaybına uğraması ve yüksek enflasyona rağmen, ihtiyaca uygun büyük rakamlı banknot basılmaması biz vatandaşlar için zulüm boyutuna gelmiştir! Kağıt para fiilen tedavülden kalkmış gibidir! Bir market veya pazar alışverişine çıktığımızda harcayacağımız günlük rakamlar dahi cüzdanda taşınmaz tutarlara çıktı! Faiz pislüğünün cebimize ve ticaretimize giren temas noktası kredi kartının bulaşmadığı işletme veya esnaf neredeyse kalmadı. Semt pazarı tezgahları ve taksiler de kredi kartıyla çalışır oldu.

Fiilen 500 ve 1.000 TL lik banknot basmayarak yapılan zorlamanın üzerine, 7.000 TL'yi aşan ödemelerin bankadan yapılma zorunluluğu ise meseleye tüy diken nihai garabettir! Allah'a ve Resulüne apaçık savaş açmakla eşdeğer olan faiz işletmeciliğine, bütün halkı göbekten bağlayan uygulamaları başımıza bela edenlerin, dindar veya dine saygılı olduğunu iddia etmesi de ayrı bir hüznün ve hezimet tablosudur!

200 TL'lik banknot ilk defa 1 Ocak 2009'da dolaşıma çıktığında gerçekten değerli ve yeterli idi! Tek bir 200 TL ile 4 gramdan fazla altın alınabiliyordu! Maaşı 1.355 TL olan bir hemşire kardeşimiz sadece 6 adet 200 TL banknot ve bozuk kalanı ile tüm parasını cüzdanına koyabiliyordu! Yine maaşı 2.587 TL olan bir Kaymakam yetkilimiz de en fazla 13 adet banknotla maaşını cüzdanına sığdırabiliyordu!

Şimdi bırakın Hemşire veya Kaymakam yetkilimizi, 17.000 TL asgari ücretle çalışan vasıfsız bir işçi kardeşimiz dahi maaşını cüzdanına sığdıramaz! 85 adet 200 TL'lik banknotu ancak bir çantayla taşıyabilirsiniz! Böyle bir cüzdan olabilir mi?

En az 500 ve 1.000 TL'lik banknotların acilen basılarak vatandaşın ve piyasanın sıkıntısının giderilmesi şarttır! İsrarla bundan kaçınılması da ekonomik bir zulüm ve halkı faiz çukuruna itelemenin ta kendisidir! Eğer 15 yılda bu kadar çok değer kaybeden bir paramız olmasın isteniyorsa, bunun çözümü de ABD doları gibi karşılıksız ve borca dayalı para basmak değil, doğrudan altına endeksli ve hayali olmayan reel değerli para birimine geçmektir! Belli ki IMF ve Londra merkezli büyük tefecilerin dümen suyundan çıkmaya niyetiniz veya mecaliniz yok, bari vatandaşa değeri pula dönmüş banknot eziyeti

yapmayın artık! Çok şey mi istiyoruz? Nasıl olsa onların da dolar gibi bir karşılığı olmayacak ve bir süre sonra yetmeyecekler zaten. Hem ayrıca para kağıdından da büyük tasarruf etmiş olacaksınız!...

Doğruyu Söylemekle Doğruyu Yaşamak Aynı Şey Değildir!

Bediüzzaman Said Nursi'nin çok veciz bir ifadesi var: **“Senin üzerine haktır ki, her söylediğin hak olsun. Fakat her hakkı söylemeye senin hakkın yoktur.”** Buradaki düşünce yazımın başlığını önemli ölçüde kapsıyor. Eksik kalan kısımlarını da merhume mütefekkirlerimizden Alev Alatlının **“Her yasal hak, helal değildir!”** ifadesiyle kapatabiliriz. Şimdi bunları örneklerle biraz açalım isterseniz.

Patavatsızlık dediğimiz davranışlar, aslında söylenen söz doğru da olsa yersizliği ve bazen de hadsizliği tanımlamak için kullanılır. Fizyonomi ilmine göre, etli ve dışa dönük dudaklı insanların patavatsızlığı belirgin özelliklerindedir. Burçlar açısından bakıldığında yay, koç, ikizler ve oğlak burcunda doğan insanların patavatsız olabilen karakterlere sahip oldukları bilinir.

Nispeten etli dudaklı ve ikizler burcundan birisi olarak, istemeden de olsa patavatsızlıklar yapabildiğimi itiraf etmem lazım. Her ne kadar kendimle mücadele etsem de bazen ipin ucu kaçıyor ve pişman olabileceğim sözler söylüyorum. Mesela geçmiş bir günde, muhafazakâr camianın sevip saydığı bir sunucu ağabeyimle şahsen tanıştırılma imkânım oldu. Kendisiyle tokalaşırken aslında iltifat etmek isterken çok iyi görüldüğünü sadece biraz kilo aldığını söylemiş bulundum. Anında olumsuz etkilendi ve alındığını hissettirerek iletişimi kapattı. Hâlbuki kırk yılın başında tanışmışken, üstelik cidden sevip sayıyorken, ne gerek vardı böyle filtresiz konuşmaya değil mi? Veleve ki göbeği çıkmış olsun, bana mı kalmıştı hatırlatmak? Doğruyu söylemek başka, her doğruyu ulu orta söylemek başka bir şeydir.

Kurumsal ve hukuksal düzlemde doğru gibi gözükken bir çok mesele haksız, zararlı ve kötü olabiliyor. Aklın, mantığın, İslam'ın karşı çıkmasına rağmen, boşanan erkeklerin eski hanımlarına ömür boyu ve her yıl mahkemeye otomatik artan süresiz nafaka, avukat ve yargı masrafı ödemesi maalesef yasaldir ama asla doğru ve helal değildir!

7 Ekim 2023'de Hamas mücahitlerinin bu kadar zulüm yeter artık diyerek, siyonist işgal devletine operasyon yapmasından sonra Filistinli Müslümanlara yönelik başlatılan katliam, vahşet, açlık ve insanlık dışı muameleler karşısında bütün İslam ülkeleri sınıfta kaldı, rezil ve zelil oldular! Türkiye'nin siyonist İsrail devletine olan ticareti kesilsin diye yapılan çağrılar aylarca karşılıksız kaldı. En sonunda ticaretin varlığı itiraf edilerek resmen sonlandırıldığı duyuruldu. Kağıt üzerinde israile doğrudan ticaret azaldı. Ama Gazze'de sağlam bir binası veya kurumu kalmayan Filistin devletinin, işbirlikçi Mahmut Abbas yönetimindeki yapısı ile ticaret patlaması yapılarak, israilin eksilen kalemleri kağıt üzerinde Filistin ticaretine aktarıldı. Sayın Ticaret Bakanımız da büyük bir pişkinlik içinde İsrail ile ticaretimizin bittiğini söyleyebildi. Bu sırada limanlarımızdan İsrail limanlarına doğrudan veya dolaylı şekilde her türlü malzemeyi taşıyan gemi seferleri hiç durmadı. İncirlik ve Kürecik üsleri gibi siyonist kalkanlarını susturmak ise akıllarına bile gelmedi! Azerbaycan petrolünün israile akmasına, diğer ülkelerden kovulan Siyonist gemilerin limanlarımıza rahatça gelmesine dur denilmedi! Söylenen şey doğru ama yapılan şey asla doğru ve haklı değildi.

Doğruyu söylemekle doğru olmak arasındaki farklardan birisi de alimlerin ilmiyle amel etme sorumluluğudur. Yoksa kitap yüklü merkeplerden bir farkları kalmadığını bizzat Allah'ı Teala bildiriyor. Yine hikmet-i ilahi gereği, bu konuda da sabıkası en bozuk olanlar yahudi alimler olduğu için Cum'a Suresi 5. Ayetinde şöyle hitap edilmiş: **"Tevrat'la yükümlü tutulup da onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerce kitap taşıyan merkebin durumu gibidir."** O yahudi alimleri ki kendilerine emredilen Tevrat hükümlerine uymadıkları gibi tahrif ederek değiştirdiler ve aslından uzaklaştırdılar.

Hülâsa; iki cihan serveri Resul'u Kibriya Hz. Muhammed Mustafa Efendimizin **"Beni bu ayetler yaşlandırdı!"** diye buyurduğu Hûd Suresi 112. ayetindeki **"Öyle ise emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Beraberindeki tövbe edenler de dosdoğru olsunlar. Hak ve adalet ölçülerini aşmayın. Şüphesiz O yaptıklarınızı hakkıyla görür."** İlahi uyarısı hepimiz için ölene kadar dikkate almamız gereken temel nasihatlerden birisi olarak kalmalıdır!

Yüce Allah bizleri ve idarecilerimizi, hakkı bilip hakkı yaşayanlardan, ilmiyle amel ederek kötülüklerden sakınanlardan ve kötülükle mücadele edenlerden eylesin! **Amin!...**

Sağlık Sistemimizi Çökerten Taşeronlaşma ve Kışkırtılmış Talep Sorunları

Ak Parti iktidarından önceki sağlık hizmetlerimizde kelimenin tam anlamıyla bir kast sistemi vardı. Sadece temel sağlık hizmetleri diyebileceğimiz 1.basamak sağlık kuruluşlarında nispeten adil ve geniş kapsamlı bir hizmet sunumu yapıyordu. Sağlık Ocağı, Sağlık Evi, Veremle Savaş Dispanseri gibi kuruluşlarımız halka en yakın ve ulaşılabilir sağlık hizmetini çoğu kere ücretsiz veya küçük katkı payları eşliğinde veriyorlardı.

Sağlıkta kast sistemi 2. ve 3. basamak sağlık kuruluşlarında uygulanıyordu. SSK, Bağ-Kur veya Emekli Sandığına bağlı olarak zorunlu gidilen hastaneler vardı. Üniversite Hastaneleri ayrı, bazı bakanlık ve devlet kurumlarının kendi hastaneleri ayrı takılıyordu. Sağlıkın patronu diyebileceğimiz bir kurum yoksa da ağırlık SSK'nın bağlı olduğu Çalışma Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı arasında paylaşılıyordu.

Sağlıkta dönüşüm programı ile 2. ve 3. basamak hastanelerin Sağlık Bakanlığı çatısında toplanması ve hizmet sunumunda ayrıcalıkları kaldırılması, oldukça doğru ve etkili bir karardı. Zaten bu kararın siyasi faydası Ak Partiyeye uzun yıllar hayat veren ana unsurlardan birisi oldu.

Her şey iyi giderken Ak Parti hükümetleri tarafından 2 stratejik hata yapıldı ve bunlar yüzünden sağlık sisteminin bütün ayarları bozuldu. Hizmetlere erişim zorlaştı ve kamuya yüklenen maliyetleri anormal yükseldi. Hatta bu hengame içinde "*Yenidoğan Çetesi*" gibi aşağılık çıkar gruplarının istismar edebileceği şartlar oluşturuldu.

İngiltere modeline benzer şekilde getirilen Aile Hekimliği sistemi; aslında çok iyi işleyen ancak, uzun süredir nüfus hareketine uygun yatırım yapılmadığı ve neredeyse kasıtlı olarak zayıf bırakıldığı için gerileyen 1. basamak koruyucu ve temel sağlık hizmetlerimizi, eskisinden çok daha kötü bir noktaya taşıdı. Türkiye'nin ekonomik olarak çok daha zayıf olduğu dönemlerde bile en ücra kesimlere ulaşan temel sağlık hizmetleri sayesinde yerinde çözüm sağlayan "sağlık evi", "sağlık ocağı" gibi kadim kurumları iğdiş edildi.

Kamunun en öncelikli sorumluluklarından birisi olan temel ve koruyucu sağlık hizmetleri, aile hekimlerinin taşeron sağlık işletmeciliğine adeta terk edildi. Aile Hekimlerinin ekonomik mücadele içinde gider kontrolü, kira ve personel harcamaları gibi yıpratıcı şartlarda, etraflarında kurulan eczaneler ile etik dışı çıkar ilişkilerine zorlayıcı kirli bir atmosferde çalışmalarını zorladı. Aile Sağlığı Merkezlerinde görev alan sağlık meslek mensupları; mesleki haysiyet, istikrar ve iş güvencelerini yok eden, artık ekip liderinden çok acımasız patronları olan Sözleşmeli Hekimler tarafından istenmeyen şartlarda çalışmaya mecbur bırakılan "ASM Grup Elemanları" oldular! Eskiden Sağlık Bakanlığının şefkatli eli en ücra yerlerde bile kalıcı olarak hissedilebiliyorken, artık vatandaşlarımız sadece sayısal olarak paylaşılan, kotalar kadar muayene, aşı vb hizmet ile ancak takip edilen kalabalıklara döndüler. Halkımız gruplar halinde taşeron sağlık anlaşmalarına bağlandı!

Sağlık Ocağı sisteminde Hekiminden Çevre Sağlığı Teknisyenine kadar temel yelpazede gerekli sağlık meslek mensupları vardı. Sağlık Ocaklarının uydusu olarak kurulan Sağlık Evleriyle en ücra beldelere uzanan sağlık teşkilatı vardı. 2. ve 3. Basamak Hastaneleri rahatlatan, hem vatandaşın işini yerinde gören hem de hastaneleri gereksiz kalabalıktan koruyan sevk zinciri sistemi vardı. Bunların hepsini kaldırdılar. Yerine, daha çok raporlu ilaçları yazmakla yetinilen eskiye göre gerilemiş ve soğumuş bir ucube yapı bıraktılar.

Sağlık sisteminde 1. basamak hizmetlerin neredeyse kasıtlı olarak geri bırakılmasıyla, 2. ve 3. basamak hastaneler için "**kışkırtılmış talep**" faciası çıktı. Daha önce istese de hastane hizmetlerine kolaylıkla erişemeyen hastalar için neredeyse selam vermeleriyle yazılan MR, BT, USG ve Lab. Tetkiklerinde patlama yaşandı. Sayısal olarak bakıldığında Avrupa ve ABD modellerinin çok üzerinde seyreden cihaz ve tetkik sayılarımız rekorlar kırarak ilerledi. Sevk zincirinin yok edildiği, ek ödeme sistemiyle ameliyat gibi girişimsel işlemlerin resmen anormal teşvik edildiği bir ortamda, Sosyal Güvenlik Kurumuna

yüklenen sağlık harcamalarında astronomik artışlar görüldü.

Sağlık hizmetlerinin hastane kurmaktan ibaretmiş gibi algılandığı bu dönemlerde, bir başka çılgınlık da özel hastanelerin hızla yaygınlaşmasıyla peydah etti. Önce anormal teşvikler yapılarak her yerde pıtırak gibi kurdurulan özel hastanelerin, SGK anlaşmalarıyla müşteri ve kar maksimizasyonları sağlandı. Sonra sağlık giderlerinin suistimal ve talep patlamalarıyla kontrolden çıktığını gören hükümetin zorunlu bir kararı ile anlaşmalar/ fiyatlar/fark katsayıları azaltıldı ve özel hastanelere fetret dönemi yaşatıldı. Küçük sermaye hastaneleri ya kapandı veya büyük gruplara satıldı. Daha sonra SGK anlaşmaları tekrar genişletilerek, özel hastanelerin yeniden parlak gelirlere kavuşması sağlandı. Ama bu kez de ruhsat kısıtlaması yapılarak, hastane ruhsatları İstanbul taksi plakaları gibi karaborsa malzemesine dönüştürüldü. Sağlık Bakanı olarak her türlü imtiyazdan faydalanan hastane patronları veya siyasal yakınlığı olan sermaye grupları dışında büyüüp serpilebilen fazla özel hastane grubu kalmadı. Tam bu noktada oluşan gri alanları acımasızca sömüren ve insanları bilerek öldürebilecek kadar canavarlaşan "Yenidoğan Çetesi" gibi kirli örgütler üredi. SGK'nın ve vatandaşların sistematik olarak soyulma fırsatları verildi.

Kamu Hastanelerinde profesyonel yöneticilik denemesi ve şehir hastaneleri modeliyle alınan olumlu ve olumsuz sonuçlar ayrı birer yazı konusu olduğundan burada pas geçiyorum. Ancak 1 basamakta yapılan sağlıkta taşeronlaşmanın 2.ve3. basamak hastanelerinde kamuda şirketleşme modeli ile kamu özel iş ortaklığının kullanıldığı şehir hastanelerinde denendiğini söyleyebiliriz. Kamuda şirketleşme modeli teori ve pratik uyumsuzluğundan, şehir hastanelerinde ise kamu aleyhine anormal şartlardan dolayı sürdürülemez olduğu anlaşıldı. Nitekim Sağlık Bakanlığı da artık son projelerinde tamamen kamu sermayeli şehir hastaneleri modeline geçti.

Sadece durum tespitiyle kalmamak için, yapılması gerekenleri önerecek olursak;

1-Sözleşmeli taşeron temel sağlık hizmetleri uygulamasına son verilmelidir. Aile Hekimleri dahil bütün sağlık personeli resmi kadrolarında istihdam edilmeli ve bina, yakıt, doğalgaz gibi dertler ile muhatap edilmemelidir.

2-Sağlık Ocağı sistemi gibi, içinde hekim dışında diş hekimi, sağlık memuru, hemşire, ebe, psikolog, diyetisyen, ağız diş teknisyeni, lab. teknisyeni gibi temel branşların olduğu 1. basamak butik sağlık kurumları yaygınlaştırılmalı ve sağlık ocağı hekimlerin rapor ve reçete yetkileri genişletilmelidir.

3-Hastanelere gidiş için acil hizmetler dışında sevk zinciri zorunlu tutulmalıdır. Sevk zincirine uyum ilk muayenede çözüm odaklı olunmalı, keyfi gidişlerde yüksek katkı payı gibi yaptırımlar konulmalıdır. Nüfusu kalabalık yerlerde 1. basamağa destek verecek semt poliklinikleri ile branşlara özel ihtiyaçlar karşılanmalıdır.

4-Özel hastanelerin SGK anlaşmaları iyice daraltılmalı, kamudan hasta sevkıyatı sıkı takibe alınmalıdır. Özel hastanelerin sağlık turizmüne yoğunlaşması teşvik edilmelidir. Özel hastane ruhsatlarındaki anormal kısıtlar kaldırılarak sağlıkta tekelleşmeye son verilmelidir.

SÜDGE Yönetmeliği ve Uygulaması Çalışma Hayatına Zarar Veriyor!

SÜDGE Sürücü Davranışlarını Geliştirme Eğitimi

14.09.2004 tarihli Resmî Gazetenin 25583. Sayısında yayımlanarak yürürlüğe giren SÜRÜCÜ DAVRANIŞLARINI GELİŞTİRME EĞİTİMİ (SÜDGE) YÖNETMELİĞİ ve uygulamasının, bugüne kadar yüzbinlerce insanımıza zarar verdiği, amacına hizmet etmediği, çok ağır şartları, pahalılığı ve ulaşım zorluğu nedeniyle; özellikle mesleği ve aile geçimi sürücülük üzerine olan vatandaşlarımıza ayrı bir eziyet aracına dönüştüğü görülmüştür!

Yönetmelikte “2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 48 inci maddesine göre ikinci defa geçici olarak sürücü belgeleri alınan sürücülere sürücü davranışlarını geliştirme eğitimi verilmesi, bu eğitimi verecek birimlerin açılması ve faaliyetleri ile ilgili usul ve esasları belirlemektir.” Şeklinde tanımlanan amacının hayatın akışına uymadığı ve aleni zarar kaynağı olduğu açıktır.

Yasada atıf yapılan “uyuşturucu veya uyarıcı maddeleri almış olan sürücüler ile alkollü olan sürücülerin” SÜDGE kapsamında verilmeye çalışılan eğitimle gelişmesi mümkün değildir. Ancak SÜDGE yönetmeliğinin çok ağır ve adeta ikinci bir cezalandırma modeli gibi işletilmesi nedeniyle korku ve endişe kaynağı olarak kaçınma etkisi öne çıkmaktadır.

SÜDGE ile ilgili sıkıntılar 2 ana grupta değerlendirilebilir:

SÜDGE için yetkilendirilen kurumun uygunsuzlukları.

- SÜDGE için görevlendirilen Sağlık Bakanlığının eğitim nosyonu oldukça sınırlıdır ve sürücüler için doğru kurum değildir.
- SÜDGE eğitimi veren sağlık personelinin asli görevleri eğitim değildir! (Madde 6 — Sürücü Davranışlarını Geliştirme Eğitimi; psikiyatri uzmanları, pratisyen hekimler, psikologlar ve trafik eğitimcileri verir. Eğitimci psikiyatri uzmanları, pratisyen hekimler ve psikologlar, Bakanlıkça eğitime tabi tutulur ve kendilerine sertifika verilir.)
- SÜDGE'nin Sürücü Kurslarının da bağlı olduğu Milli Eğitim Bakanlığı denetiminde ve yine Sürücü Kurslarında özel yetkili eğitimciler tarafından verilmesi gerekir.

SÜDGE Kurslarına fiili erişim, maliyet ve uygulama zorlukları.

- 2024 yılında 10.100 TL alınan kurs bedeli özellikle çalışamaz durumda bırakılan insanlar

için ağır bir yük ve ayrı bir cezadır.

- SÜDGE kursu almaya zorlanan binlerce kişiye karşılık, her şehirde İl Sağlık Müdürlüğü tarafından sadece 1 yerde SÜDGE kursu açılarak, en fazla 12 kişi ile sınırlı tutularak, insanların yıllarca SÜDGE sırasında perişan edilmesine neden olunmaktadır. (*Madde 8 — Eğitime alınacak sürücü sayısı bir eğitim seansı için en az 4 kişi en fazla 12 kişidir.*)
- 4 ile 6 gün yapılan kursların sadece hafta içi mesai saatlerinde ve her hafta yalnız 1 gün olarak, 1,5 aya uzatılan uygulaması gereksiz uzunlukta ve fiilen başka bir işte huzurla çalışamaz kılmaktadır. (*Madde 9 — Eğitim programı süresi en az 24 saattir. Program günde en fazla 6 saat haftada 1 gün olmak şartı ile en az 4 haftada tamamlanır. Eğitimcilerin önerileri doğrultusunda Müdürlük tarafından eğitim programı uzatılabilir.*)
- Bir yakının vefatı, raporla ispatlanan ağır bir hastalık veya kaza gibi mücbir haller asla kabul edilmemekte, 1 gün bile katılım sağlanamazsa bütün SÜDGE dönemi iptal sayılarak para ödemesi yanmakta ve yeniden sıraya girme zorunluluğu dayatılmaktadır. (*Madde 12 — Eğitim programına hangi sebeple olursa olsun kesintisiz devam edilmesi esastır. Herhangi bir nedenle eğitim programından ilişkisi kesilen sürücüler bir sonraki eğitim programına kayıtlarını yaptırmak şartıyla yeniden devam edebilirler.*)

Yukarıda özetlenen sorunlar nedeniyle SÜDGE uygulaması insanlarımız için tam bir eziyet ve ikinci, üçüncü cezalandırma aracına dönmüştür. Asli ceza süreleri biten binlerce sürücümüz sırf SÜDGE kurslarında yer bulamadığı, bulduğu vakit en ufak bir sorunda hakkının yandığı bir uygulama ile hayatından bezmekte, işine dönemediği için kendisiyle birlikte geçiminden sorumlu olduğu ailesinin de mağdur olmasına vesile olduğu için sosyal buhranlar yaşamaktadır. SÜDGE'nin bu hali ile sürdürülebilir ve amacına uygun fayda sağlaması mümkün değildir. SÜDGE Yönetmeliği, adeta vatandaşa nasıl eziyet edilir düşüncesiyle hazırlanmış gibidir.

SÜDGE Eziyetinin bitirilmesi için önerilerimiz:

SÜDGE yönetmeliğinin uygulamasında Sağlık Bakanlığı yerine Milli Eğitim Bakanlığı sorumlu olmalıdır.

SÜDGE eğitimlerini zaten alanında yetkili olan Sürücü Kursları vermeli, eksik olan eğitimci personel için Milli Eğitim Bakanlığı sertifika programı açmalıdır.

Sürücü Kurslarının yetersiz görülmesi halinde alternatif kurumlar, her il ve ilçede yaygın olarak bulunabilen üniversitelerdir. Milli Eğitim Bakanlığının yetkilendirdiği üniversiteler bünyesinde SÜDGE kursları açılarak, yaygın ve hızlı şekilde verilmesi sağlanabilir.

SÜDGE kurs ücretleri düşürülmeli, asgari ücretin 1/3 oranını aşmaması gibi kıstaslar getirilmelidir.

Yönetmelikte düzenleme yapılarak; katılım sayısı, kurs merkezlerinin yaygınlığı, mücbir hallerde esneklik, hafta sonları veya akşam programları şeklinde erişim kolaylıkları eklenmelidir.

Vatandaşlarımızı geliştirmesi, sağlığını ve hassasiyetini yükseltmesi beklenen SÜDGE'nin ağır bir eziyet aracı olmaktan kurtarılması ve amacına hizmet etmesi sağlanmalıdır.

Asgari Ücretle İlgili Kapsamlı Reform Şart Olmuştur!

Eylül 2024 itibarı ile net 17.002 TL olan asgari ücret ile değil geçinmek, yaşamak dahi imkânsız derecede zorlaşmıştır. Asgari ücretin ne kadar dramatik bir değer kaybına uğradığının en güvenilir delili altın alım gücü karşılaştırmasıdır. 2002 yılında oldukça sıkıntılı ekonomik şartlara rağmen, bir asgari ücretle 2,2 Cumhuriyet altını alınabiliyorken, şu anda ancak 0,91 Cumhuriyet altını alınabilmektedir. Reel olarak bütün çalışanların en az 1,3 Cumhuriyet altını kaybı her ay yaşanmaktadır. Ak Parti Hükümetinin bu gerçeği gizlemek üzere sürekli dolar karşılığı karşılaştırmasında bulunması ise siyasi kurnazlıktan öte bir durum değildir. Çünkü doların kendisi de karşılıksız basılabilen güvenilirmez ve enflasyonla değer kaybı yaşayan bir finansal enstrümandır. TL'den farkı ise enflasyon karşısında daha yavaş değer kaybetmesidir.

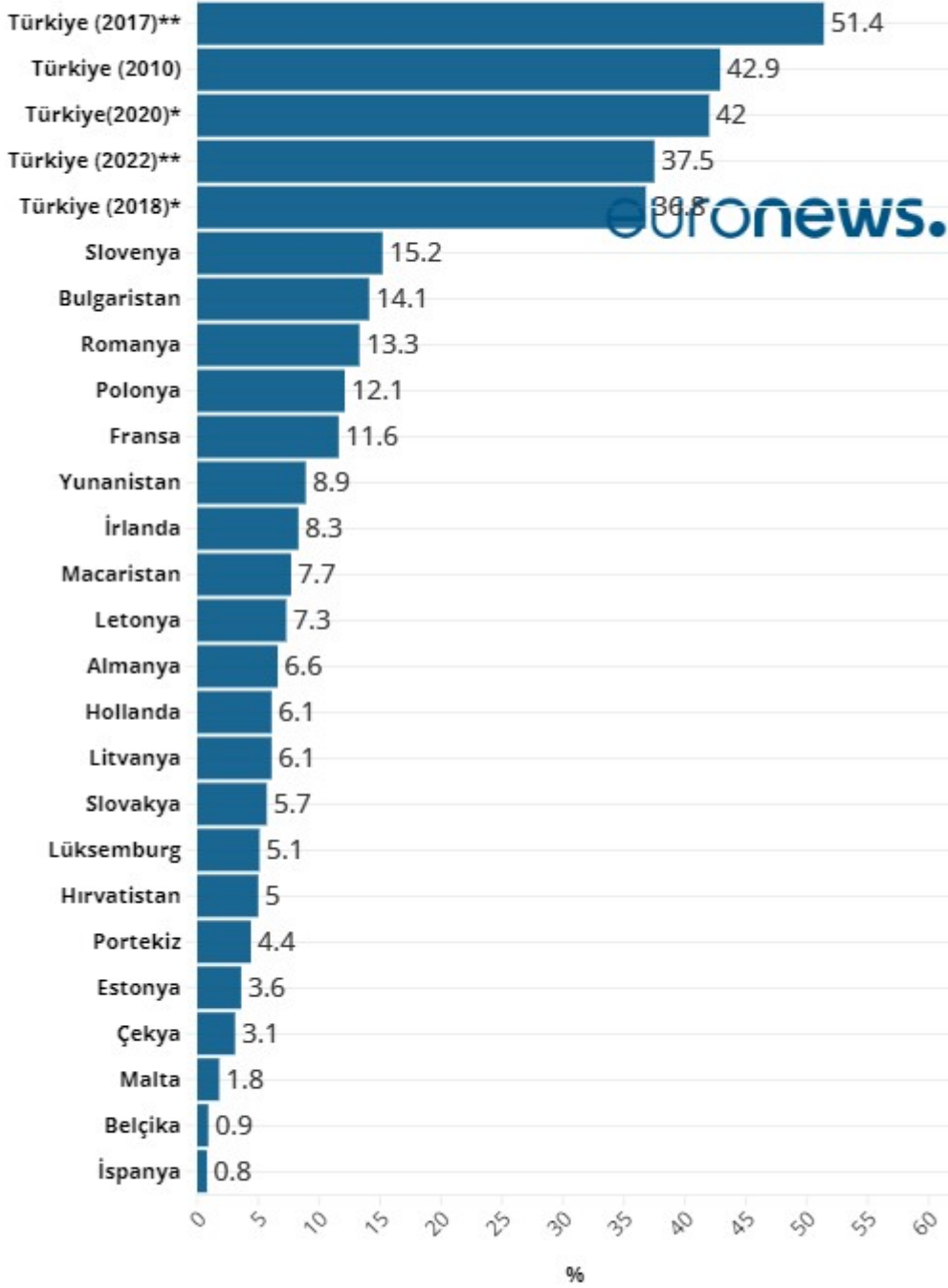
Asgari ücrette reform yapılma gereğinin tek nedeni fiili değer kaybı değildir. Bu değer kaybına rağmen asgari ücretin özellikle kamu dışında kalan alanlarda neredeyse standart ücret seviyesi olarak merkeze oturduğunu görüyoruz. Nitekim DİSK Araştırma Raporunda özel sektörde çalışanların %60'ının asgari ücretin en fazla %20 üzerinde veya daha altında maaş aldığı ortaya konulmuştur. Euronews haber sitesinde yayınlanan bir grafikte (Şekil 1) ise asgari ücretin %5 fazlasının altında çalışanları oranı açısından Türkiye açık ara birinci olarak yaşanan sefalet çizgisini %37,5 oranıyla göstermiştir.

Türk-İş Ağustos 2024 raporuna göre; dört kişilik ailenin aylık gıda harcaması tutarının (açlık sınırı) 19.271 TL, gıda ile birlikte diğer tüm temel harcamaları için haneye girmesi gereken toplam gelir tutarının (yoksulluk sınırı) ise 62.772 TL, bekâr bir çalışanın aylık yaşama maliyetinin ise 24.962 TL'ye yükseldiği görülmektedir. Özellikle büyükşehir şartları ve kira giderleri dikkate alındığında asgari ücret seviyesinin ne kadar düşük kaldığı daha net anlaşılacaktır.

Asgari ücret açısından tabloyu daha da kötüleştiren diğer bir neden ise Türkiye'de önemli bir kesimin asgari ücretin altında gelire yaşamak zorunda kalmasıdır. Kayıt dışı çalışanların %83'ü asgari ücretin altında maaşa katlanmak zorunda kalmıştır. Kısmi çalışma vb. nedenlerle asgari ücretin altında geliri olan çalışanların oranı yaklaşık %33,8 olmuştur. Kamu tarafında dahi asgari ücretin altında ve birçok haktan mahrum şekilde çalıştırılan tahminen 200 binden fazla personel bulunmaktadır. Ekders ödemesi altında toplanan ücretli öğretmen, usta öğretici, fahri Kuran öğreticisi, Aile Bakanlığı ekdersli meslek elemanları ve hatta Gençlik ve Spor Bakanlığı EYS Antrenörleri gibi çok sayıda kuruma dağılmıştır. Sadece Milli Eğitim Bakanlığında neredeyse 20 yıldır sürekli istihdam politikasına dönüşen 90 bin civarında ücretli öğretmen bulunmaktadır.

Asgari ücretin yüzde 5 fazlasının altında çalışanların oranı (2018)

(Türkiye verilerinin tanım, hesap ve kaynakları farklı olduğundan karşılaştırmalarda buna dikkat ediniz)

Kaynak: Eurostat, SGK & DİSK-AR • (Türkiye'nin sadece 2010 verisi Eurostat'a aittir ve AB ile kıyas edilebilir. Eurostat, 10'dan fazla işçi çalışan firma verilerini kapsıyor. SGK'ya dayanan 2018 ve 2020 verileri tam olarak "asgari ücret" alanları gösterir.)

euronews.

Şekil 1: Avrupa'da Asgari Ücret Karşılaştırması

Geldiğimiz durum itibarı ile asgari ücret fiilen ortalama ücret haline dönmüştür. Toplumun sosyal ve ekonomik refahını giderek yok eden bu soruna çok yönlü reform yapılma zamanı çoktan gelmiştir.

Asgari ücretle ilgili çözüm ve iyileştirme çalışmalarında yer alması gerektiğine inandığımız önemli hususlar şunlardır:

Asgari ücrete zorunlu yıllık kıdem katsayısı getirilmelidir. Net asgari ücretle çalışma süresi en

fazla 2 yıl ile sınırlandırılmalıdır. 2. yıldan itibaren her yıl için maaş çarpanında belli oranlarda zorunlu yükselme standart hale getirilmeli ve kamu tarafından takip ve denetimi sağlanmalıdır. Süresi dolmadan işten çıkarma, kayıt dışı çalıştırma gibi kurnazlıklara karşı etkili denetim ve cezalandırma sistemi uygulanmalıdır.

Kamuda ekders adı altında sürekliliğe dönüşen istihdama kısıtlama getirilmeli ve çok özel ve geçici şartlara tabi tutularak uygulaması zorlaştırılmalıdır.

Asgari ücretin üstünde maaş aldığı halde SGK'nın haksız maaş bağlama politikaları yüzünden mağdur edilen ve primini tam yatırmaktan kaçınan çalışanlar için tatmin edici teşvikler, yüksek prime yüksek maaş garantisi getirilmelidir.

Alacaklının icra takibi, boşanmış kadınlarda süresiz nafakanın kesilmemesi isteği gibi nedenlerle kayıt dışı çalışanlara karşı daha etkili sorgulama ve tespit yöntemleri getirilmelidir.

Kamuda karşılığı olan kariyer mesleklerin (hemşirelik, mühendislik, öğretmenlik gibi) özel sektörde asgari ücretle istihdam edilmeleri yasaklanmalı, özel sektör kariyer mesleklerinin maaşı en az kamudaki en düşük derece karşılıkları kadar olmalıdır. Daha düşük meslek çalışanı kaydı yapılması sistemselsel olarak önlenmelidir. Yıllar içinde kıdem katsayısı uygulaması özel sektörde kariyer meslekleri için de yapılmalıdır.

Türkiye Varlık Fonu'nu Anayasamıza Uymaya Davet Ediyorum!

Sigorta şirketleri üzerinden yurt dışına aktarılan sermayemiz konusunda araştırma yaparken, Türkiye Varlık Fonu'nun (TVF) portföyünde bulunan 2 lisans dikkatimi çekti ve önce bu konuda yazmaya karar verdim.

Türkiye Varlık Fonu'nda 7 sektöre dağılmış 31 şirket ve 2 lisans görülüyor. TVF'ye 2017 yılında 49 yıllığına devredilen 2 lisans ve konuları şunlar:

1-Nakit Karşılığı Şans Oyunları Lisansı. Kapsamı: Karşılığı nakit olmak üzere oynatılan Piyango, Hemen-Kazan, Sayısal Loto, Şans Topu, On Numara ve Süper Loto oyunları ile ilgili mevzuat çerçevesinde izin verilebilecek benzer şans oyunları.

2-At Yarışı Düzenleme ve Bahis Kabul Etme Lisansı. Kapsamı: Yurtiçinde at yarışları düzenleme, yurtdışında ve yurtdışında düzenlenen at yarışları üzerine bahis kabul etme hak ve yetkileri.

Yani bu iki lisansta KUMAR pisliği hakkında! Kumarın bir pislik ve terk edilmesi gereken kebaire günahlardan birisi olduğunu bizzat Yüce Allah haber veriyor!: *“Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz. Şeytan, içki ve kumarla, ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; sizi Allah’ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyor musunuz?”* Maide 90-91

Kumarın vatandaşlarımız için uzak durulması ve korunulması gereken bir pislik olduğunu Anayasamız da tescil etmiştir. Anayasanın 58. maddesinde *“Devlet, gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden, suçluluk, kumar ve benzeri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alır.”* ifadesi yer aldığına göre, Devlet akli da kumarın ne derece zararlı ve tedbir alınması gereken bir kötülük olduğunun gayet farkındadır!

Bir kumar çeşidi olan piyango başına MİLLİ ifadesinin getirilmesi pislik olduğunu gizlemez ve meşrulaştırmaz! Milli Piyango’nun tarihçesine baktığımızda, Osmanlı döneminde sosyal yardım ve devlete gemi alınması gibi amaçlarla ve bağış kaynakları üzerinden başladığını, zamanla bildiğimiz kumar pisliğine dönüştüğünü görüyoruz. O yüzden kimse milli önadını aldı diye kumar pisliğinin meşruluğunu iddia etmesin lütfen!

Dini ve hukuki olarak kumarın kötülük ve zararları sabit iken, TVF’nin bu konudaki iki ana lisansı işleterek hem meşru gelirlerimizi mundar etmesine, hem de vatandaşlarımızın bu pisliğe çekilmesine doğrudan destek vermesine ne diyebiliriz?

Kumar pisliği ile mücadele edilmesi gerekirken, TVF’nin lisansları ile ilgili web sayfasında *“TVF, portföyündeki lisanslar aracılığı ile Türkiye’nin bu alandaki potansiyelini uluslararası örnekler doğrultusunda geliştirmeye yönelik adımlar atar.”* diye yazmasını nasıl anlamalıyız?

TVF yönetimi kumar sektöründe genel yetkili lisans sahibi olarak, % 2,1 lik alanı doğrudan yönetiyor! Geri kalan %98’i temsil eden yerli ve yabancı odaklara alt işletme lisansları vererek, kumar pisliğinin daha da yaygın bir sömürüye dönüşmesine çalışıyor! Türkiye’nin kumar alanındaki potansiyelinin, özellikle gavur memleketler kadar yükselmediğine hayıflanıp geliştirmeye çalışıyor! Yani kumar yüzünden yıkılan ocakları, kaybolan helalinden kazanma azmini ve içi boş umut tacirliğini daha da çoğaltmak istiyor! Her yılbaşına doğru piyango gişelerinde uzayan kuyukları yetersiz bularak daha da arttırmak istiyor!

TVF anayasanın açık bir emrine ve ödevine rağmen, sırf kamuya gelir kazandırmak gibi bir nedene sığınarak nasıl karşı durabilir? Amaca hizmet eden her yol mubahmiş gibi siyaset üretmek doğru mudur? Kumarın zararlı ve kötü bir alışkanlık olduğunu kimse inkar edemez. Ama ne yapalım ki oynayanı ve oynatarak para kazananı çok bari kayıt altında yaptırılacak da devletin kasasına da para girsin sığılığı ile yol alınacaksa, bunun sonu sıkışınca uyuşturucu ticareti ve diğer suç konusu eylemlere de ruhsat vermeye gitmez mi?

Haram yoldan, milyonlarca kişinin bir düzenbazlık çarkı içinde sömürüldüğü ve kaybederken asla razı olamadığı paralarından sağlanan gelirden, Devlete ve Millete hayır gelir mi? Görünüşte sağlanan bu zehirli gelirlere karşılık, sosyal ve ekonomik olarak maruz kaldığımız zararın büyüklüğünü idrak edecek ferasette Devlet Adamlarımız neden yok?

Sayın CB ve Ak Parti'nin gelmiş geçmiş Bakan ve Vekilleri, bu TVF'yi kurarken üstlendikleri kumarcılık vebalinin hesabını Millete olmasa da Allah'a verebilecekler mi? Ya biz seçmenler? 4-5 yılda bir verdiğimiz oylara dayanarak yapılan böyle icraatların hesabını verebilecek miyiz? Hiç oy kullanmamayı seçenek olarak düşünsek bile vebalden kurtulamayız! Çünkü, zulüm yapılırken sessiz ve tarafsız kalmak da zulme ortaklıktır! Bu şartlar altında, en azından konuşma ve sorgulama, denetleme görevimizi yapmalıyız! Çünkü itimat denetime mani değildir ama denetimsizlik hataya ve yolsuzluğa kapı aralar!

TVF'nin batık inşaat şirketlerini kurtarma operasyonları da gündeme gelmişti. Ama kumar lisansları bu kadarlık bile konuşulmadı! Alkol kullanan veya şüphelisi olan sürücülere gösterilen gaddarlığın üçte biri bile kumara ve kumar simsarlarına karşı mücadelede ortaya konulsa, çok şeyler fark ederdi! E-posta kutularımıza yığınla gönderilen Türkçe içerikli online kumar sitelerinin reklamlarını silmekten ve engellemekten hepimize gına geldi. Ama sağ olsun **Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu** BTK'nın böyle bir derdi yok demek ki! Olsaydı resmi izinli olanların dışında, **Sanal Özel Ağ** bağlantısı VPN'siz erişilebilen bu kadar çok sayıda kaçak kumar sitesi yayın yapabilir miydi? Neden engellenmiyorlar? Kimler besleniyor bu pislik kaynağından bilen, gören, duyan var mı?

Anayasa Değişikliği Yapılacaksa İstediklerimiz ve İstemediklerimiz Nelerdir?

Her ne kadar ülkemizin çok daha acil ve önemli sorunları olsa da Hükümetin anayasa değişikliğini ısrarla gündeme getirmesinden kaçınmanın pek mümkün olmadığını görüyoruz. Bu nedenle akıntıya karşı kürek çekmek yerine, doğru hedefe dümen kırmamanın şuurunda olmak ve mümkün olduğu kadar hayırlı gelişmelere yöneltmek arzusuyla bu yazıyı kaleme alıyorum. Hukukçular gibi yapısal açıdan değil, duyarlı bir vatandaş ve akademisyen nazarıyla yaklaşıyorum.

İsrarla yeni anayasa denilse de aslında hiçbir anayasa yeni kalmıyor. Darbe dönemlerinde yapılan

büyük revizyonların dahi zaman içinde önemli ölçüde değiştirildiğini biliyoruz. Sırf değiştirmiş olmak için baştan sona farklı bir anayasa yazmak için ne toplumsal mutabakatın ne de siyasi olgunluğun gelişmediğini düşünüyorum. Çünkü görüş alınan STK'lar belli ve aşırı taraflı, iktidar kısmı son ana kadar gizli saklı, muhalefet tarafı her şeye hayır keskinliğinden bir türlü kurtulamıyor. Bu şartlar altında, toplumun önemli bir kısmının duygu ve düşüncelerine, temel değerlerine aykırı olsa da çok sayıda düzenlemenin umarsızca yapılageldiğini, yapılmasını istediklerinin de sürekli göz ardı edildiğini izledik.

Anayasa değişikliğinde yer almasını istediklerimiz:

1- 2010 yılında Anayasanın 10. maddesindeki "*Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür.*" cümlesinin arkasına eklenen "*Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz.*" cümlesi ile buz gibi ayrımcılığın, kanunlar nezdinde erkek düşmanlığının, sapkın içerikli toplumsal cinsiyet dayatmalı İstanbul Sözleşmesinin önü açılmıştır! Kamu tarafında hem kadın-erkek eşitliği denilip hem de açıkça kadından tarafa anormal bir yapılanmaya neden olan bu ifade çıkarılmalıdır!

2-Sürekli istismar edilen ve darbelere dayanak tutulan laiklik ilkesinin ne demek olduğu anayasal metinde yer almalı, din ve vicdan hürriyeti kapsamında devletin dine ve dinini yaşama hakkına olan mesafesi tanımlanmalıdır.

3-Ailenin tanımı yapılarak erkek ve kadının evliliği ile çocuklardan oluşan çekirdek yapısı 41.madde içinde yer almalıdır. Eşcinsel evliliğin, eşcinselliğin reklam ve propagandasının yasaklığı açıkça yazılmalıdır. CEDAW sözleşmesinden sonra dayatılan Toplumsal Cinsiyet Roller Eşitliği sapkın düşüncesinden yola çıkılarak yok edilen "aile reisliği" modeli geri getirilmeli, insani olarak kadın -erkek eşitliği temelinde fakat aile içindeki doğal rolleri özelinde sorumluluk, hak ve yetkilerinin farklılığı sosyal ve kültürel değerlerimize uygun olarak işlenmelidir.

4-80 Darbesi sonrasında ABD'nin Türkiye'deki nüfus gelişimine ket vurmak için dayatmasıyla Anayasanın 41.maddesine sokulan "*Devlet, ... aile planlamasının öğretimi ile uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır, teşkilatı kurar.*" ifadesi derhal çıkarılmalıdır. Nüfus büyüme hızımızın eksi değerlere düştüğü, toplumun hızla yaşlandığı bir süreçte aile planlaması denilen nüfus karşıtı ödevlerin Anayasamızda yer alması makul değil, zararlı bir haldir!

5-Ak Parti döneminde 2004 yılında Anayasanın 38. maddesine eklenen "*Ölüm cezası ve genel müsadere cezası verilemez.*" ifadesi değiştirilerek her türlü şüpheden uzak şekilde delillerle ispatlı haksız cinayetlerde, çocuk tecavüzleri ve silahlı terör eylemlerinde idam cezasının gelmesi sağlanmalıdır. Ayrıca mala ve bedene kasıtlı zarar verenler için fiilen kısas gibi müteakbil cezaların verilmesine imkan sağlanmalıdır. Bu değişiklikleri önleyen Avrupa İnsan Hakları ek protokollerinden ve diğer sözleşmelerden de çekilme kararı alınmalıdır.

6-Anayasanın mümkün olduğu kadar sadeleştirilmesi, güncel gelişme ve ihtiyaçlara göre hem daha hızlı hem de daha kolay olan kanunlar yoluyla ayrıntıların işlenmesi temel görüş olmalıdır. Bu nedenle temel konular dışında kalan ayrıntılar anayasadan çıkarılarak kanunlara aktarılmalıdır.

7-Devlet yapısının adeta bir din veya tarikat tutuculuğuna dönüşen keskin Kemalist ideolojiden rahatlatılması ve Milli birlik ve bütünlüğümüze hanel getirilmeden yapılabilecek diğer kuşatıcı/birleştirici/kaynaştırıcı düzenlemelerden yana olmakla beraber; şu andaki siyasal ve toplumsal iletişimin zayıflığı yanında aşırı gerginliği nedeniyle çok anlamlı ve faydalı bulmadığımdan, daha esnek ve barışçıl bir süreç içinde değerlendirmek üzere ertelenebileceğini düşünüyorum.

8-Milletvekilliği bir meslek değil geçici görevdir! Milletvekilliğinden emekli olup sonra tekrar seçildiğinde bu sefer ayrıca maaş alma garabetine ve israfına son verilmelidir. Milletvekili olduğu sürece makul bir

cret alınması, görevi bittiği zaman asli mesleği veya göreviyle ilgili gelirine dönmesi, eski milletvekili olmanın bazı konularla ve Őahsi ayrıcalıkla sınırlı sosyal haklar Şeklinde taltif edilmesi sağlanmalıdır.

Anayasa değişikliğinde yer almasını kesinlikle istemediklerimiz:

1-Siyonist sermayenin sponsorluğu ve tahakkümü altında faaliyet gösteren Dünya Sağlık rgt ile Paris İklim AnlaŐması gibi mihrakların dayattığı düzenlemeler anayasamıza iŐlenmesin, mevcut kişisel ve kamusal haklarımızdan geriye dönüŐ, azaltma, eksiltme ve daraltma olmasın!

2-Vatandaş olarak vücut bütünlüğümüz ve sağlığımız üzerindeki haklarımızda, yetkilerimizde, hem kişisel hem de Velisi-Vasisi olduğumuz aile fertlerimiz ve özellikle çocuklarımız açısından bir eksiltme-daraltma olmasın!

3-Seyahat ve mülkiyet gibi temel haklarımız, tarım ve hayvancılık, ticaret ve giriŐimcilik gibi faaliyetlerimiz açısından bir eksiltme, daraltma veya alıkoyma gibi yeni kısıtlamalar eklenmesin! Zorunlu haller açıkça tanımlansın ve yargı denetiminden kaçırılan idari karar yolları bulunmasın.

Konuyu ayrıntılarla uzatmak mümkündür ama meramımızı anlatmaya bu kadarının kafi olduğuna inanıyorum. zlmesi beklenen yığınla toplumsal sorun ve talepler meclis gündemine bile alınmıyorken, anayasa değişikliğinde bu kadar öncelik ve ısrarın; gündemi karartan ve oyalayan, küresel mihrakların hedeflerine hizmet eden sakıncalı bir yaklaşım olduğunu düŐünüyor, her Şeye rağmen Vatanımıza ve Milletimize hayırlara vesile olmasını diliyorum.